

לוי מרים ויהודה (אלפרד)

יהודה אלפרד לוי עלה בעליית הנוער מקניגסברג גרמניה. בארץ למד בבית הספרה החקלאי "בן שמן", לאחר מכן למד בחיפה פיסול וציור, עבד בכל עבודה מזדמנת (סחיבת שקי מלט וכדומה). אמו (פרידה שולמית) נשארה בגרמניה וניסיונותיו להציל אותה עלו בתוהו. היא נספתה בשואה על ידי הנאצים.

מרים לוי מבית קאופמן, עלתה לארץ מרומניה מבוטשני. היא למדה בבית ספר חקלאי "עיינות", נישאה ליהודה, הם הגיעו לעטרות במסגרת ההתישבות החדשה. במלחמה הייתה מרים בהריון וילדה אותי, שולה, בבית חולים ביקור חולים בירושלים ב-1.5.48. אנו 3 ילדים - זאבי, שולה ורות. משפחתנו נדדה עם אנשי עטרות עד שהגיעו למושב בני עטרות שם היינו עד שנת 1969. אבא היה אחראי על המשק ועניני התרבות, הוא הכין דקורציות וקישט את בית העם. עבודותיו כללו ציורי קיר, ויטרוזים, פסלים, חנוכייה גדולה מגבס, תפאורות להצגות, תמונות לפנס קסם לילדים ולספר "חנה'לה ושמלת השבת", בובות להצגות תיאטרון וקונצרטים. אבא השקיע הרבה מזמנו לענייני תרבות, בחגים ובכלל. הורי אהבו מאוד מוזיקה קלאסית ואף ערכו לילדים הצגה בשם "פטר והזאב". היה להם גם משק: כרם, לול, פרות, רימונים ועוד. אימא הדריכה בלול ועבדה גם בחוץ וגם בבית. בראשית שנות החמישים הוזמן המושב למצעד ה-1 במאי בירושלים (לזכר עטרות). יהודה הכין מודל אומנותי שהורכב על עגלה נהוגה על ידי טרקטור וכל ילדי המושב והמבוגרים הלכו בעקבות העגלה והמודל שהוכן על ידו. לאחר שחרור אדמות עטרות ב-1967 החליטו מרים ויהודה לחזור לעטרות, מכרו את משקם בבני עטרות והתישבו לא הרחק מעטרות בכפר הערבי א-רם. ילדיהם זאב- נולד בעטרות, שולה- נולדה ביום פינוי הנשים והילדים מעטרות – בליפתה במצור בירושלים, ורותי- נולדה בבני עטרות. יהודה אלפרד לוי נפטר בגיל 75 ב-4.3.96, יג' אדר תשנ"ו. מרים לוי מבית קאופמן נפטרה ב-26.3.98, כח' אדר תשנ"ח.